云南日报
YUNNAN DAILY PRESS GROUP
云南日报报业集团
No.121

ប្រទេសចិន-ខេត្តយូនណាន

រស្មីកម្ពុជា ប្រចាំថ្ងៃ

YUNNAN DAILY
PRESS GROUP
english.yunnan.cn

ឆ្នាំទី 25 លេខ 7411 ថ្ងៃសុក្រ ទី 18 ខែ សីហា ឆ្នាំ 2017

ឡានក្រុងដែលជាជំនួយរបស់ប្រទេសចិន ត្រូវដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់នៅក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ

ដោយ យូ ជាំងនីង និង ទឹង ហ៊ីង

ប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ ឡានក្រុងថ្មីច្រើនដែលដាក់អក្សរ "ជំនួយចិន" បានត្រូវដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់នៅក្នុងរាជធានី-ភ្នំពេញ ។ ឡានក្រុងទាំងនេះផលិតដោយ ក្រុមហ៊ុន ផលិតរថយន្តយូធុងក្រុងជឹងចូវប្រទេសចិនសរុបមាន ១០០គ្រឿង ។ តាមប្រភពព័ត៌មានបានឱ្យដឹងថា ឡានក្រុងថ្មីទាំងនេះបានត្រូវបំពាក់ដោយ ប្រព័ន្ធបញ្ជាដែលមានលក្ខណៈវៃឆ្លាត តាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃប្រទេសកម្ពុជាដើម្បីបំពេញតម្រូវការពិសេស របស់ប្រទេសកម្ពុជា ។ ជាពិសេសក្រុមហ៊ុនបានរៀបចំការបណ្តុះបណ្តាលចំពោះតៃកុង និងអ្នកបច្ចេកទេស ជនជាតិខ្មែរ ។

ប៉ុន្មានឆ្នាំនេះ រាជធានីភ្នំពេញបានទទួលការរីកចម្រើនច្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ដោយមានទំហំកាន់តែធំ និងប្រជាជនកាន់តែច្រើន ។ ដូច្នេះប្រព័ន្ធគមនាគមន៍សាធារណៈបាននិងកំពុងដើរតួនាទីកាន់តែសំខាន់ឡើងៗពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ។ ក្នុងគោលបំណងបង្កើតប្រព័ន្ធគមនាគមន៍សាធារណៈដែលមានលក្ខណៈកាន់តែល្អប្រសើរ

អ្នកដំណើរកំពុងតែរង់ចាំឡានក្រុង (រូបថតដោយ Yu Jiangning)

កែលម្អល័ក្ខខ័ណ្ឌសម្រាប់ការធ្វើដំណើររបស់អ្នកក្រុង ផ្តល់ការងាយស្រួល និងផលប្រយោជន៍កាន់តែច្រើនដល់ប្រជាជន សាលាក្រុងភ្នំពេញសម្រេចយកឡានក្រុងដែលជាជំនួយរបស់រដ្ឋាភិបាលចិននោះមកជំនួសឡានក្រុងចាស់៥៧គ្រឿង ដែលកំពុងតែប្រើប្រាស់សម្រាប់ខ្សែឡានក្រុង៣ខ្សែក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ សាលាក្រុងភ្នំពេញមានផែនការបង្កើតខ្សែឡានក្រុងថ្មីចំនួន៥ទៀតក្នុងពេលឆាប់ៗ ។ កាលនោះក្រុងភ្នំពេញនឹងអាចមានឡាន-ក្រុង៨ខ្សែសម្រាប់បំពេញតម្រូវការនៃការធ្វើដំណើរទៅមករបស់អ្នកក្រុង ។

ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងទៅ ប្រទេសកម្ពុជា និងចិនតែងតែជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍបុព្វហេតុកសាងប្រទេស និងលើកស្ទួយជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន ហើយបានទទួលសមិទ្ធផលច្រើន និងបានផ្តល់ផលប្រយោជន៍ច្រើនដល់ប្រជាជននៃប្រទេសទាំងពីរចិននិងកម្ពុជា ៕

គ្រូពេទ្យចិនមួយរូបដែលសង្គ្រោះជីវិតគេនៅប្រទេសកម្ពុជា

ដោយ ហួង យ៉ាវហុយ (ទីភ្នាក់ងារព័ត៌មានចិន)

បុរសខ្មែរម្នាក់ឈ្មោះ "អាលី" បានប្រាប់អ្នកកាសែត ដោយប្រើប្រាស់ភាសាចិនថា លោកប្រធានឆឹន ដែលមកពីមន្ទីរពេទ្យហុនអិនមានបច្ចេកទេសខ្ពស់ក្នុងការព្យាបាលជំងឺ ហើយយកថ្លៃមិនខ្ពស់ទេ ដូច្នេះគេចូលចិត្តទៅរកលោកប្រធានឆឹន ជួយព្យាបាលជំងឺ ។

គ្រូពេទ្យដែលត្រូវអាលីហៅ "ប្រធានឆឹន" នោះ គឺលោកឆឹន ស៊ីនហួ ។ លោកជាគ្រូពេទ្យចិនមួយរូប ដែលបានបង្កើតមន្ទីរពេទ្យចិនទី១ នៅប្រទេសកម្ពុជា ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ លោកជាអនុ-ប្រធានសភាពាណិជ្ជកម្មចិននៅកម្ពុជា ហើយក៏ជាប្រធានសភាពាណិជ្ជកម្មខេត្តហឺប៉េ ប្រចាំនៅប្រទេសកម្ពុជាដែរ ។

នៅខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៧ លោកឆឹន ស៊ីនហួ អមដំណើរលោកអនុប្រធានមន្ទីរពេទ្យប្រជាជនទី៥ ខេត្តហឺប៉េ ទៅបំពេញទស្សនកិច្ចនៅប្រទេសកម្ពុជា ហើយបានផុសគំនិតចង់បង្កើតមន្ទីរ-ពេទ្យចិនមួយនៅប្រទេសកម្ពុជា ព្រមទាំងនាំយកគ្រឿងបរិក្ខារសុខាភិបាលមួយចំនួនទៅប្រទេសកម្ពុជា ។

លោកបានបញ្ជាក់ថា កាលនោះកម្ពុជាខ្វះគ្រូពេទ្យ និងថ្នាំ ដូច្នេះមន្ទីរពេទ្យរបស់លោកបានសម្រេចចាត់បញ្ជូនលោកឱ្យទៅប្រទេសកម្ពុជា ។ ក្រោមកិច្ចខិតខំរបស់លោកមន្ទីរពេហុ-ព្យាបាលផេប៉ូឡុងដែលជាមន្ទីរពេទ្យចិនទី១ទទួលស្គាល់ដោយរដ្ឋាភិបាលចិន និង កម្ពុជា បានត្រូវបង្កើតនៅឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ ។ លោកបានធ្វើជាប្រធាននៃមន្ទីរពេទ្យនេះ ។

ប៉ុន្តែកាលនោះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានៅមិនទាន់ទទួលស្គាល់លក្ខណ-សម្បត្តិរបស់គ្រូពេទ្យចិនទេ។ ប៉ុន្តែលោកបានទាក់ទងជាមួយក្រសួងសុខាភិបាលកម្ពុជាជាច្រើនលើកច្រើនសាហើយបានធ្វើឱ្យស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនៃរាជរដ្ឋា-ភិបាលកម្ពុជាទទួលស្គាល់លក្ខណសម្បត្តិរបស់គ្រូពេទ្យចិនដោយពឹងផ្អែកលើបច្ចេកទេសសុខាភិបាលជំនាញរបស់ខ្លួន។

បន្ទាប់ពីនោះ លោកបានបង្កើតមន្ទីរពេទ្យហុនអិន ។ ជាធម្មតាមន្ទីរ-ពេទ្យរបស់លោកអាចទទួលបានអ្នកជំងឺ៥០នាក់មកព្យាបាលជំងឺជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយគិតមកដល់ពេលនេះមន្ទីរ-ពេទ្យរបស់លោកបានជួយព្យាបាលជំងឺឱ្យអ្នកជំងឺនៅប្រទេសកម្ពុជាយ៉ាងតិច ៣ សែននាក់ហើយ ។

លោកធ្លាប់ទទួលអ្នកជំងឺបាក់ឆ្អឹងកម្នាក់ ។ អ្នកជំងឺនោះបានទៅមន្ទីរ-ពេទ្យច្រើន តែគ្មានមន្ទីរពេទ្យមួយណាអាចជួយគាត់បានទេ ។ គាត់ទៅសុំឱ្យលោកប្រធានឆឹនជួយ បន្ទាប់ពីព្យាបាលបានមួយខែ គាត់ជាសះស្បើយខ្លះ តែគ្មានសមត្ថភាពបង់ថ្លៃព្យាបាលជំងឺជិត ៥.០០០ដុល្លារអាមេរិកនោះ ។ លោកប្រធានឆឹន បានបញ្ចេញស្នាមញញឹម ហើយសម្រេចចិត្តជួយព្យាបាលជំងឺឱ្យគាត់ដោយមិនទារយកប្រាក់សោះ ។

នេះគឺជាលោក ឆឹន ស៊ីនហួ ដែលបាននិងកំពុងខិតខំជួយព្យាបាលជំងឺឱ្យបងប្អូនជនជាតិចិន និងជនជាតិខ្មែរនៅប្រទេសកម្ពុជា ។

គួរបញ្ជាក់ថា លោកកំពុងគិតគូរពិចារណាអំពីការបង្កើតមន្ទីរពេទ្យព្យាបាលជំងឺពកនៅប្រទេសកម្ពុជា ។

បច្ចុប្បន្ន លោកកំពុងខិតខំរកដៃគូសហប្រតិបត្តិការ ។ មន្ទីរពេទ្យនេះនឹងត្រូវបង្កើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនឹងអាចបំពេញចន្លោះក្នុងវិស័យសុខាភិបាលនៃប្រទេសកម្ពុជា ៕

ខេត្តយូនណានទទួលភ្ញៀវទេសចរ២៦៨លាននាក់នៅឆមាសទី១នៃឆ្នាំ២០១៧

តាមការខុទ្ទេសនាមពីគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យទេសចរណ៍ខេត្តយូនណាន បានឱ្យដឹងថា នៅឆមាសទី១ នៃឆ្នាំ២០១៧ ខេត្តយូនណានបានទទួលទេសចរជាតិ និងអន្តរជាតិ ២៦៨លាននាក់ កើនឡើង២៨,៧ភាគរយ ធៀបនឹងរយៈពេលដូចគ្នានៅឆ្នាំ ២០១៦ ហើយបានទទួលចំណូលសរុប ២៨៨.៣២០ លានយ័នប្រាក់ចិនពីវិស័យទេសចរណ៍ កើនឡើង៣១,៧ ភាគរយ ។ គួរបញ្ជាក់ថា បន្ទាប់ពីប្រកាស និងអនុវត្តន៍ "បទបញ្ជាអំពីវិធានការស្តីពីការគ្រប់គ្រងសណ្តាប់-ធ្នាប់ទីផ្សារទេសចរណ៍ខេត្តយូនណាន" សណ្តាប់ធ្នាប់ទីផ្សារទេសចរណ៍ខេត្តយូនណានបានត្រូវកែលម្អជាបន្ត-បន្ទាប់។

ខេត្តយូនណាន បានរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនៅមូលដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាលទេសចរចិន-អាស៊ាន ចំពោះមន្ត្រីទេសចរ និងអ្នកគ្រប់គ្រងសហគ្រាសទេសចរណ៍ចំនួន១២០រូប

ខណៈដែលផ្លូវដែកល្បឿន លឿនបានបើកធ្វើចរាចរកាលពីឆ្នាំទៅ ខេត្តយូនណាន បានទទួលកំណើនភ្ញៀវទេសចរដែលធ្វើដំណើរតាមរថភ្លើងល្បឿនលឿនមកពីខេត្តផ្សេងៗ ។ នេះគឺជាក្បាលរថភ្លើងចូលស្ថានីយរថភ្លើងល្បឿនលឿនគុនមីងណាន (រូបថត ដោយ Li Qiuming)

ដែលមកពីប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា និងកម្ពុជាជាដើម ដើម្បីជំរុញការផ្លាស់ប្តូរ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ។ ជាពិសេសស្រុកតឺហុងនៃខេត្តយូនណានបានសាកល្បងដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយថ្មីអំពីការទាក់ទាញទេសចរអន្តរជាតិ ដែលមកពីប្រទេសផ្សេងៗ និងទាក់ទាញទេសចរអន្តរជាតិ ដែលទៅដើរលេងប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ាឱ្យមកធ្វើទេសចរណ៍នៅស្រុកតឺហុង។ ស្រុកស៊ីសាំងប៉ាន់ណាបានខិតខំពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទ្វេភាគីជាមួយស្ថាប័នទេសចរណ៍នៃប្រទេសថៃ ឡាវ និងមីយ៉ាន់ម៉ា ដើម្បីរួមគ្នាអភិវឌ្ឍន៍ខ្សែផ្លូវទេសចរណ៍ថ្មី ។ ស្រុកហុងហឺ និងវិនសានកំពុងខិតខំបង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទេសចរណ៍ជាមួយខេត្តក្រុងផ្សេងៗនៅភាគខាងជើងនៃប្រទេសវៀតណាម ដើម្បីបង្កើតខ្សែផ្លូវទេសចរណ៍អន្តរជាតិថ្មី ដែលមានលក្ខណៈល្អប្រណីត និងពោរពេញទៅដោយកម្លាំងទាក់ទាញ ៕

ពាណិជ្ជកម្មផ្សិតព្រៃនៅស្រុកណានហួ ឈានដល់កម្រិតកំពូល

អ្នកលក់កំពុងតែបង្ហាញ កញ្ចែងផ្សិតព្រៃនៅខាងមុខកាមេរ៉ានៅផ្សារផ្សិតព្រៃ ស្រុកណានហួ (រូបថត ដោយ Yang Zheng)

ដោយ យ៉ាង ជឹង

ប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ ពាណិជ្ជកម្មផ្សិតព្រៃនៅផ្សារស្រុកណានហួ បានឈានដល់កម្រិតកំពូល ដោយបានសម្រេចទំហំពាណិជ្ជកម្មផ្សិតព្រៃជិត ២០០ តោនក្នុងមួយថ្ងៃ ដែលមានតម្លៃស្មើនឹងជាង ១០ លានយ័នប្រាក់ចិន ។

ប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះ សាលារដ្ឋបាលស្រុកណានហួ បានអនុវត្តន៍ផែនការ "បណ្តុះផ្សិតដោយហាមចូលតំបន់ភ្នំ" ដែលបានថែរក្សាដោយមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់នូវអេកូ-បរិស្ថានរបស់ផ្សិតព្រៃ ។ គួរបញ្ជាក់ថា តំបន់ភ្នំ "ហាមចូល" មានផ្ទៃក្រឡាជាង ១៣ ហិកតាស្មើនឹង ៨០ ភាគរយនៃទំហំព្រៃឈើនៅស្រុកណានហួទាំងមូល ហើយអាចប្រមូលបានផ្សិតព្រៃមួយម៉ឺនតោនក្នុងមួយឆ្នាំ ។ ពាណិជ្ជកម្មផ្សិតព្រៃនៅស្រុកណានហួ មានទំហំសរុបជិត៧.០០០ពាន់តោន ដែលមានតម្លៃជាង៤០០លានយ័ន ៕

មាន់ព្រៃរងាវក្នុងតំបន់ភ្នំ

ដោយ ចាំង វិន (ដកស្រង់ចេញពី "កាសែតប្រជាជន ដេលី")

អ្នករៀបរៀង: ពេលនេះយើងខ្ញុំសូមបន្តនិទាន "រឿងចិន" ជូនលោកអ្នកដើម្បីខុទ្ទេសនាមអំពីកំណែទម្រង់ផ្នែកផ្គត់ផ្គង់របស់ប្រទេសចិន ។ សូមខុទ្ទេស-នាមអំពីជីវប្រវត្តិរបស់លោក ជាំង ឆាវឈួន ដែលជាអ្នកចិញ្ចឹមមាន់ម្នាក់នៅស្រុកណានជាំង ខេត្តស៊ីឈួន ប្រទេសចិន ។ លោកពេញចិត្តចំពោះជម្រើសរបស់ខ្លួន ពីព្រោះកាលពីមុនលោកធ្លាប់ជួបនឹងការលំបាកស្ទើរនឹងក្ស័យធន តែឥឡូវបែរជាអាចបានចំណេញជាងមួយសែនយ៉ាន់ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។

សព្វថ្ងៃ ទោះបីជានៅកន្លែងណាក៏ដោយ លោក ជាំង ឆាវឈួន ត្រូវតែយកPOWER BANK ពីរនៅតាមខ្លួន ។ លោកបញ្ជាក់ថា អ្នកវាយទូរស័ព្ទឱ្យខ្ញុំច្រើនពេក ។ ពួកគេចង់ទិញសត្វមាន់របស់ខ្ញុំ ហើយមានថៅកែភោជ-នីយដ្ឋានច្រើនម្តងក៏ទិញមាន់របស់ខ្ញុំរាប់សិបក្បាល ។ ចំពោះអតិថិជនដែលទិញមាន់ពីខ្ញុំជាលើកទី ១ ខ្ញុំតែងតែផ្ញើរូបថត និងវីដេអូរបស់មាន់ព្រៃដែលខ្ញុំចិញ្ចឹមតាមរបៀបធម្មជាតិឱ្យពួកគេដើម្បីធ្វើឱ្យគេទុកចិត្ត ។

លោកធ្លាប់រៀនមុខវិជ្ជាចិញ្ចឹមសត្វនៅសាកលវិទ្យាល័យ ។ ក្រោយពីបញ្ចប់ការសិក្សាពីសាកលវិទ្យាល័យនៅឆ្នាំ២០១១ លោកបានបង្កើតកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វមាន់របស់ខ្លួន ។ ពេលដំបូងលោកគិតថា មាន់ធម្មតាសម្រាប់ស៊ីសាច់អាចលូតលាស់បានឆាប់ជាពិសេសវាស៊ីចំណីធម្មតា ហើយអាចយកទៅលក់តាមទីផ្សារដោយចិញ្ចឹមបានតែ២ខែប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះបើចិញ្ចឹមមាន់ប្រភេទនេះ មុខជានឹងអាចបានចំណេញច្រើន ។ ប៉ុន្តែគ្មានអ្នកណាចង់ទិញមាន់ពីលោកទេ ហើយបានធ្វើឱ្យលោកមិនអាចបានចំណេញសោះ បែរជាខាតដើមច្រើន ។ លោកចិញ្ចឹមមាន់ធម្មតាសម្រាប់ស៊ីសាច់បានពីរឆ្នាំ ស្ទើរនឹងក្ស័យធនតែម្តង ។

នៅពេលនោះ មានអ្នកជំនាញការ ២-៣ រូប ដែលមកពីមន្ទីរកសិកម្មស្រុកណានជាំង ទៅសិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីធនធានអេកូ-ធម្មជាតិនៅភូមិរបស់លោក ហើយស្នើឱ្យលោកចិញ្ចឹមមាន់ព្រៃពូជ "ប៉ាសាន" ដែលជាមាន់ព្រៃពិសេសមួយប្រភេទនៅស្រុកនោះ ។ មាន់ប្រភេទនេះត្រូវចិញ្ចឹមតាមរបៀបធម្មជាតិ ។ វាស៊ីស្មៅ ដង្កូវ និងធញ្ញជាតិជាដើម ហើយអាចលក់តាមទីផ្សារក្នុងតម្លៃខ្ពស់ និងអាចទទួលបានការពេញនិយមពីអតិថិជន ។ ប៉ុន្តែវាលូតលាស់បានយឺត ដែលត្រូវតែចិញ្ចឹមជាង៧ ខែទើបអាចយកទៅលក់តាមទីផ្សារបាន ។

សំណើនេះ បានធ្វើឱ្យលោកសប្បាយយ៉ាងខ្លាំង ។ លោកបានប្រាប់អ្នកកាសែតថា ខ្ញុំបានយកលុយសល់បន្តិចបន្តួចទៅទិញកូនមាន់ព្រៃ "ប៉ាសាន" នេះជាង៥០០ក្បាល ។ ខ្ញុំខិតខំចិញ្ចឹមបានកន្លះឆ្នាំ ពិតជាពិបាកមែន ។ តែនៅពេលយកទៅលក់តាមទីផ្សារ ខ្ញុំសប្បាយណាស់ ពីព្រោះមាន់ប្រភេទនេះបានទទួលការពេញនិយមពីអតិថិជន ។ ក្នុងរយៈពេលមិនដល់កន្លះខែខ្ញុំបានលក់អស់ក្នុងតម្លៃជាង៦០យ័ន/គីឡូក្រាម ដែលបានធ្វើឱ្យខ្ញុំចំណេញ ច្រើន ។

បច្ចុប្បន្ន កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមមាន់ព្រៃរបស់លោកអាចផ្តល់ដល់អ្នកចិញ្ចឹមមាន់ព្រៃជាង៥០នាក់នូវកូនមាន់ជាងមួយម៉ឺនក្បាលជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដែលអាចធ្វើឱ្យលោកទទួលបានចំណេញជាង ១០ ម៉ឺនយ័ន ៕